

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง

วิไลลักษณ์ วงศ์อาษา* ปิยะพร กองเงิน* สารารัตน์ วุฒิมิอาภา*

บทคัดย่อ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง มีผลกระทบเชิงลบมากมาย เช่น อัตราการเพิ่มขึ้นของการตั้งครรภ์วัยรุ่นและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การวิจัยเชิงพรรณานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหญิงระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จำนวน 479 คน เก็บข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม ถึง พฤษภาคม พ.ศ. 2558 โดยการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดเป็นบางครั้งและมีความเป็นอิสระบ้าง พอสมควร (Beta=0.17, p<0.001) การมีเพื่อนและอินเทอร์เน็ตเป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ดีที่สุด (Beta=0.14, p<0.05) การมีคูรักรับเป็นผู้ให้

คำปรึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ดีที่สุด (Beta=0.13, p<0.05) การมีคูรักรัก (Beta=0.11, p<0.05) การศึกษาของบิดา (Beta=0.10, p<0.05) และการศึกษาของมารดา (Beta=0.10, p<0.05) สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง ได้ร้อยละ 12 (p<0.05) ผลการศึกษามีข้อเสนอแนะให้ครอบครัว ชุมชน และสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมสำคัญที่มีส่วนร่วมในการดูแลและให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา แก่วัยรุ่น สถาบันเหล่านี้ควรร่วมมือกันในการเตรียมเยาวชนให้มีความรู้ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย และจิตสังคม ความรู้เพศศึกษา การปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้าม รวมถึงการปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมดีงามของไทยที่วัยรุ่นหญิงควรถือปฏิบัติ

คำสำคัญ: วัยรุ่นหญิง, พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ, มหาวิทยาลัย

บทนำ

องค์การอนามัยโลกได้ให้ความหมายของวัยรุ่นว่าเป็นกลุ่มประชากรที่มีอายุระหว่าง 10-19 ปี¹ ต้องมีการเปลี่ยนแปลง และปรับตัวทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สู่วัยผู้ใหญ่ รวมถึงต้องประกอบด้วย 3 ลักษณะ คือ มีพัฒนาการทางร่างกายตั้งแต่เริ่มการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศไปจนกระทั่งมีวุฒิภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์ มีพัฒนาการทางด้านจิตใจ จากเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ และมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยเปลี่ยนแปลงจากการพึ่งพาครอบครัว มาเป็นผู้ที่สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ของตนเอง² การเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรมในปัจจุบัน ส่งเสริมให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากขึ้น จากรายงานผลสำรวจวัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 15 ปีของกระทรวงสาธารณสุข³ พบว่าอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นไทยลดลง จากเดิม 18-19 ปี เป็นประมาณ 15-16 ปี และการมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย ทำให้เกิดผลกระทบทางด้านจิตใจตามมา ได้แก่ ความสัมพันธ์ที่ไม่มั่นคง การเปลี่ยนคู่หลายคน และในกรณีที่มีการตั้งครรภ์และฝ่ายชายไม่รับผิดชอบ ทำให้สตรีวัยรุ่นถึงร้อยละ 57 จะตัดสินใจทำแท้ง ซึ่งจะมีผลกระทบด้านจิตใจ ได้แก่ ความรู้สึกผิด อารมณ์ซึมเศร้า ส่วนสตรีวัยรุ่นที่เลือกตั้งครรภ์จนครบกำหนดคลอด มักจะได้รับผลกระทบด้านจิตสังคม คือ ระดับการศึกษาต่ำ รายได้ต่ำ ได้รับการช่วยเหลือจากสังคมน้อย มักต้องเป็นฝ่ายเลี้ยงดูลูกตามลำพัง ครอบครัวไม่มั่นคง ทำให้มีความตึงเครียดสูง และมีภาวะซึมเศร้าสูง นอกจากนี้ยังมีผลกระทบต่อการศึกษาของเด็กที่เกิดจากพ่อแม่วัยรุ่นที่ยังขาดวุฒิภาวะ ความพร้อมและความสามารถในการเลี้ยงดูบุตร มักมีปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปัญหาทางสังคม

ตามมา⁴

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น หมายถึงพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ในงานวิจัยนี้ได้แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ 1. ด้านการมีคู่อริก อาทิ การเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ การถูกเนื้อต้องตัวกันกับเพศชายในเชิงชู้สาว การอยู่ด้วยกันสองต่อสองในที่ลับตา 2. ด้านการคบเพื่อน อาทิ การเที่ยวสถานเริงรมย์ 3. ด้านการดื่มแอลกอฮอล์หรือใช้สารเสพติด 4. ด้านการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ได้แก่ การอ่านหนังสือ การชมภาพยนตร์ และอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมดังกล่าว ทำให้การควบคุมตนเองน้อยลง ขาดสติสัมปชัญญะ ขาดการคิดอย่างรอบคอบ ในการที่จะป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ⁵ การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยที่ต้องอยู่หอพักทำให้วัยรุ่นมีอิสระในการแสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เนื่องจากไม่มีผู้ปกครองคอยดูแล ซึ่งเป็นผลให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพตามมา ได้แก่ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และการทำแท้งผิดกฎหมาย และพบว่าวัยรุ่น 8 ใน 10 คน ไม่ต้องการมีลูกหลังจากการตั้งครรภ์⁶ สอดคล้องกับข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขที่ระบุว่า อัตราการคลอดของหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ในปี พ.ศ. 2554⁷ พบว่า มีอัตราการคลอดบุตรเฉลี่ยวันละ 370 คน สูงกว่าปี พ.ศ. 2553 ที่วันละ 240 คน และในอายุต่ำกว่า 15 ปี คลอดบุตรวันละ 10 คน ทั้งนี้จากการเก็บสถิติจากจังหวัดน่านร่องจำนวน 13 จังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งมีโรงพยาบาลเข้าร่วม 134 แห่ง ในปี พ.ศ. 2554⁷ พบว่า ร้อยละ 53 ของผู้ป่วยที่ทำแท้งส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นและเยาวชน ร้อยละ 30 มีสถานภาพเป็นนักเรียนนักศึกษา และร้อยละ 80 เป็นการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ นอกจากนี้ยังพบว่า ประเทศไทยมีอัตราการคลอดสูงเป็นลำดับที่ 2 ของภูมิภาคอาเซียน รองจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

และมีสถิติการคลอดอายุน้อย เป็นอันดับ 1 ของโลก⁷ ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรม มี 3 ปัจจัย⁸ คือ ปัจจัยด้านชีวสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และปัจจัยด้านความเชื่อและค่านิยมของสังคม ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านชีวสังคม ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยา รวมถึง การรับรู้สมรรถนะของตนเอง การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยง และความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ซึ่งการเห็นคุณค่าในตัวเอง แบ่งเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย การยอมรับนับถือตนเอง การได้รับการยอมรับจากเพื่อน การได้รับการยอมรับจากครอบครัว และการได้รับการยอมรับจากสถานศึกษา⁹ 2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ กลุ่มเพื่อนและคู่อรัก โดยเฉพาะวัยรุ่นที่มีคู่อรักพบว่า มีโอกาสถูกชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย หากอยู่ในสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะการอยู่ตามลำพังกับคู่อรักทั้งนี้ครอบครัว ก็เป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยนี้ เนื่องจากบิดามารดามีบทบาทสำคัญเรื่องเพศในการช่วยให้วัยรุ่นได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและระบบอวัยวะสืบพันธุ์ และให้ความสำคัญแก่บุตรในการคบเพื่อนต่างเพศ การหลีกเลี่ยง หรือการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร 3) ความเชื่อและค่านิยมของสังคม ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ หรืออินเทอร์เน็ตซึ่งที่มีส่วนกระตุ้นความต้องการทางเพศของวัยรุ่น โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตทำให้เยาวชนได้เห็นภาพอนาจารได้อย่างเสรีและชัดเจน

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในวัยรุ่นหญิง จะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะช่วยในการกำหนดรูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น ซึ่งกรอบแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ใช้ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ ประกอบด้วย ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ของ Bandura¹⁰ ที่อธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบที่นำไป

สู่พฤติกรรมของบุคคล ดังนี้ บุคคลจะมีการเรียนรู้ โดยเฉพาะเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์กับเหตุการณ์และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผลจากพฤติกรรม การเรียนรู้อาจเกิดจากการสังเกตความเชื่อมีพลังอำนาจในการกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ การคิดวิเคราะห์มีส่วนในการควบคุมพฤติกรรมคุณธรรมและจริยธรรมของบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจความถูกต้องของการกระทำ รวมถึงการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางสังคม ช่วยให้มนุษย์สามารถประเมินพฤติกรรมของตนเองทั้งทางบวกและทางลบ สามารถบังคับตนเองให้เปลี่ยนพฤติกรรมไปสู่ทางบวก และเสี่ยงที่จะทำพฤติกรรมด้านลบได้ ทฤษฎีระบบทางเพศสัมพันธ์ (The Sexual System Theory) ของ Abramson¹¹ กล่าวถึง ตัวป้อน (Input) ประกอบด้วย วุฒิภาวะ บรรทัดฐานทางสังคม มาตรฐานของผู้ปกครอง และประสบการณ์ทางเพศที่ได้รับมาก่อน สื่อกลาง (Mediator) ในที่นี้หมายถึง โครงสร้างทางสติปัญญาซึ่งพัฒนามาจากตัวป้อน จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมและควบคุมพฤติกรรมทางเพศทั้งหมดซึ่งพฤติกรรมทางเพศเกิดจากสิ่งกระตุ้นในเรื่องเพศ (Sexual Stimulus Cues) ได้แก่ อิทธิพลจากฮอร์โมนเพศ ระบบประสาทส่วนกลาง และระบบประสาทอัตโนมัติ ปัจจัยสิ่งแวดล้อม เช่น ยา เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ การดูภาพโป๊ การอ่านหนังสือโป๊ บรรยากาศที่เป็นใจ การกระตุ้นจากคนรัก การอยู่ในกลุ่มเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดที่มีวามรู้เรื่องเพศ และนำไปสู่ผลลัพธ์ (Outcome) คือ การแสดงออกทางเพศ ทั้งนี้ผู้ศึกษาเชื่อว่า ปัจจัยด้านชีวสังคม อาทิ การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายรวมถึงการเห็นคุณค่าในตนเอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม อาทิ ระดับการศึกษาของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู การมีคู่อรัก กลุ่มเพื่อน ปัจจัยด้านความเชื่อและค่านิยมของสังคม อาทิ สื่อจากสิ่งพิมพ์

โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต จะสามารถทำนายกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยตระหนักเห็นควรทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง โดยทำการศึกษาในนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งต้องมีการปรับเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมที่ให้ความเป็นอิสระ รวมถึงมหาวิทยาลัยที่ทำการศึกษเป็นมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่

วิธีการศึกษา

รูปแบบการศึกษา เป็นการสำรวจภาคตัดขวาง ประชากร คือ นักศึกษาหญิงระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา พ.ศ. 2557 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จำนวน 6,124 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ทราบจำนวนประชากรของ Yamane¹² กำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อน 5% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 376 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการสำรวจไว้ 103 คน รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 479 คน ทำการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ของแต่ละคณะ แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

แบบสอบถามมีข้อมูล 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ศาสนา รายได้ ภาวะเศรษฐกิจ จำนวนพี่น้อง ที่อยู่ปัจจุบัน สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดามารดา ระดับการศึกษาของการเรียนรู้เพศศึกษาครั้งแรก สื่อความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ได้รับ การมีคูรักร ผู้ให้คำปรึกษาเรื่องเพศศึกษาที่ดีที่สุด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาตำราและเอกสารต่าง ๆ

ส่วนที่ 2 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตัวเอง แบ่งเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย การยอมรับนับถือตนเอง การได้รับการยอมรับจากเพื่อน การได้รับการยอมรับจากครอบครัว และการได้รับการยอมรับจากสถานศึกษา มีข้อคำถามจำนวน 29 ข้อ ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดที่พัฒนาโดยสุกัญญา พิระวรรณกุล⁹ ตามแนวคิดของ Coopersmith¹³ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยการแปลผลแบ่งเป็น 4 ระดับ ตามค่าคะแนนจากการแปลผลแบบสอบถาม ใช้เกณฑ์ของ Best¹⁴ แปลผลค่าเฉลี่ยระดับความเห็น ดังนี้ 1.00-1.49 หมายถึงอยู่ในระดับน้อยที่สุด 1.5-2.49 หมายถึงอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึงอยู่ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึงอยู่ในระดับมาก

และส่วนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบ่งเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย การมีคูรักร การคบเพื่อน การดื่มแอลกอฮอล์หรือใช้สารเสพติด และการมีเพศสัมพันธ์ มีข้อคำถามจำนวน 24 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาตำราและเอกสารต่างๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยการแปลผลแบ่งเป็น 4 ระดับ ตามค่าคะแนนจากการแปลผลแบบสอบถาม ใช้เกณฑ์ของ Best¹⁴ แปลผลค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดังนี้ 1.00-1.49 หมายถึงอยู่ในระดับน้อยที่สุด 1.50-2.49 หมายถึงอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึงอยู่ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึงอยู่ในระดับมาก

การตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน

เพศศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสังคมศาสตร์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพฤติกรรมศาสตร์ ตรวจสอบความสอดคล้องของความครอบคลุมของเนื้อหา และความชัดเจนของภาษา โดยถือความเห็นสอดคล้อง 2 ใน 3 ท่าน และทำการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเนื้อหาจากกลุ่มนักศึกษาสตรีวัยรุ่น จำนวน 30 คน ที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา พ.ศ. 2557 วิเคราะห์โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการเห็นคุณค่าของตัวเองเท่ากับ 0.90 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เท่ากับ 0.89 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และโครงร่างการวิจัยพร้อมแบบสอบถาม ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมในการวิจัยในระดับมหาวิทยาลัย ที่ดำเนินการเก็บข้อมูล หมายเลขหนังสือรับรองการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในคนเลขที่ 114/2557 ลงวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2557 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้เข้าพบกลุ่มตัวอย่างเพื่อแนะนำตัวเอง ขอความร่วมมือและความสมัครใจจากกลุ่มตัวอย่าง โดยบอกวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการวิจัย ขอความร่วมมือในการลงนามยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย และตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ข้อมูลที่ชัดเจน ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างสงสัยในระหว่างตอบแบบสอบถาม

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติ (SPSS/PC) โดยกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติ น้อยกว่า 0.05 สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการศึกษา

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 19 ปี ร้อยละ 64.9 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 95.8 มีพี่น้องจำนวน 2 คน ร้อยละ 43.6 พักอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย ร้อยละ 63.9 บิดามารดาอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ร้อยละ 79.7 สตรีวัยรุ่นกับครอบครัว มีความรักและความเอื้ออาทรต่อกันเสมอ ร้อยละ 94.6 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด เป็นบางครั้ง ร้อยละ 83.1 ระดับการศึกษาของบิดา จบปริญญาตรี ร้อยละ 38.4 รองลงมาจบระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 18 ส่วนมารดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 42.6 รองลงมาจบระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 18.4 เคยเรียนเพศศึกษาครั้งแรกเมื่อเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 57 รองลงมาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 39.5 แหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษา จากโรงเรียน ร้อยละ 90.2 รองลงมาคืออินเทอร์เน็ต และโทรทัศน์ ร้อยละ 62.6 และ 61 ตามลำดับ ปัจจุบันยังไม่มีคูรัก ร้อยละ 74.5 ผู้ให้คำปรึกษาเรื่องเพศศึกษาที่ดีที่สุดคือบิดา-มารดา ร้อยละ 50.3 รองลงมา คือเพื่อน ร้อยละ 18.6

การเห็นคุณค่าในตนเอง

สตรีวัยรุ่นมีการเห็นคุณค่าในตนเองระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.96 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38 เมื่อจำแนกคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ออกเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีคะแนนอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการได้รับการยอมรับจากครอบครัว มีคะแนนเฉลี่ย 4.29 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 ด้านการยอมรับนับถือตนเองมีคะแนนเฉลี่ย 3.95 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 ด้านการได้รับการยอมรับจากเพื่อน มีคะแนนเฉลี่ย 3.64 คะแนน เบี่ยงเบน

มาตรฐาน 0.51 ด้านการได้รับการยอมรับจากสถาน มาตรฐาน 0.72 (ตารางที่ 1)
ศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย 3.60 คะแนน ค่าเบี่ยงเบน

Table 1 The Levels of Self Esteem in Female University's Students by Respect of Self, Friends, Family, and School/University (n = 479).

Female university students' self esteem	\bar{x}	SD	Level of self esteem
1. Respect of self	3.95	.40	High
2. Respect of friends	3.64	.51	High
3. Respect of family	4.29	.53	High
4. Respect of school/university	3.60	.72	High
Overall female university students' self esteem	3.96	.38	High

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง

วัยรุ่นหญิงมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.19 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.36 เมื่อจำแนกคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศออกเป็นรายด้าน มีคะแนนเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการดื่มแอลกอฮอล์หรือใช้สารเสพติด พบว่ามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 4.01 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

0.70 ด้านการมีคู่อรัก พบว่ามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.60 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 ด้านการคบเพื่อน พบว่ามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.43 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 ด้านการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่ามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.31 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 (ตารางที่ 2)

Table 2 The Levels of Sexual Risk Behaviors by Having a Boyfriend, Friends with Sexual Risk Behaviors, Using Alcohol and Substance Abused, and Sexual Stimulus (n = 479).

Female sexual risk behaviors	\bar{x}	SD	Level of sexual risk behaviors
Having a boyfriend	3.60	.54	High
Having friends with sexual risk behaviors	3.43	.81	Moderate
Using alcohol and substance abused	4.01	.70	High
Sexual stimulus	3.31	.48	Moderate
Overall female sexual risk behaviors	3.19	.36	Moderate sexual risk behaviors

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ สัมพันธภาพกับสมาชิกในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู การมีคู่อรัก การมีคู่อรักเป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ดีที่สุด การมีบิดามารดาเป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ดีที่สุด การมีเพื่อนและอินเทอร์เน็ตเป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ดีที่สุด ระดับการศึกษาของมารดา ระดับการศึกษาของบิดา การเห็นคุณค่าในตนเอง และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้วิธีคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's

Product Moment Correlation Coefficient) พบว่าการอบรมเลี้ยงดู การมีบิดามารดาเป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ดีที่สุด การมีคู่อรักเป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ดีที่สุด สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว การมีคู่อรัก การมีเพื่อนและอินเทอร์เน็ตเป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ดีที่สุด ระดับการศึกษาของมารดา และระดับการศึกษาของบิดามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .214, .165, .162, .161, .161, .125, .121, .069$ ตามลำดับ, $p < 0.05$) (ตารางที่ 3)

Table 3 The Coefficient Between Personal Factors and Sexual Risk Behaviors (n = 428).

Variable	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1. Age	.000										
2. Relationship with family members	.043	.000									
3. Authoritarian and authoritative parenting styles	.114*	.220**	.000								
4. Having a boyfriend	.055	.178**	.144*	1.000							
5. Having parents as the best sexual education counselor	.052	.157*	.138*	.011	.000						
6. Having a boyfriend as the best sexual education counselor	.005	.144*	.111*	.239**	.184**	.000					
7. Having friends and internet as the best sexual education counselor	.069	.007	.058	.093	.584**	.100*	.000				
8. Level of mother's education	.069	.062	.065	.065	.049*	.008*	.060*	.000			
9. Level of father's education	.051	.020	.048	.048	.093*	.103*	.113*	.460**	.000		
10. Self esteem	.045	.232**	.012	.092*	.183**	.118*	.047	.020	.033	.000	
11. Sexual risk behavior	.020	.161**	.214**	.161**	.165**	.162**	.125*	.121*	.069*	.054	.000

* p < 0.05

** p < 0.01

ปัจจัยที่มีอิทธิพลและสามารถทำนายกับ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดเป็น บางครั้งและมีความเป็นอิสระบ้างพอสมควร (Beta = 0.17, $p < .001$) การมีเพื่อนและอินเทอร์เน็ตเป็นผู้ให้ คำปรึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ดีที่สุด (Beta = 0.14, $p < .05$) การมีคูรักรักเป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษา ที่ดีที่สุด (Beta = 0.13, $p < .05$) การมีคูรักรัก (Beta = 0.11, $p < .05$) การศึกษาของบิดา (Beta = 0.10, $p < .05$) และการศึกษาของมารดา (Beta = 0.10, $p < .05$) จากผลการวิจัยได้สมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง

ทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง ในรูปของ คະแนนติบ ดังนี้ $Y = 3.747 + 0.222$ (การอบรม เลี้ยงดูแบบเข้มงวดเป็นบางครั้งและมีความเป็นอิสระ บ้างพอสมควร) + 0.159 (การมีเพื่อนและอินเทอร์เน็ต เป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ดีที่สุด) + 0.370 (การมีคูรักรักเป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ ดีที่สุด) + 0.123 (การมีคูรักรัก) + 0.095 (การศึกษาของ บิดา) + 0.133 (การศึกษาของมารดา) โดยตัวแปร เหล่านี้สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ ร้อยละ 12 ($p < .05$) (ตารางที่ 4)

Table 4 The Regression Analysis for Sexual Risk Behaviors Predictors (n = 428).

No.	Independence variable	B	β	p	95% CI
1	Authoritarian and authoritative parenting styles	.222	.168	.000**	0.03 to 2.57
2	Having a boyfriend as the best sexual education counselor	.370	.132	.006**	0.17 to 0.52
3	Having friends and internet as the best sexual education counselor	.159	.142	.002**	0.03 to 0.18
4	Level of mother's education	.133	.095	.048*	0.10 to 0.20
5	Having a boyfriend	.123	.112	.020*	0.07 to 0.35
6	Level of father's education	.095	.097	.043*	0.03 to 2.57

Constant = 3.747, $R^2 = 0.118$, $R^2\text{-Adj} = 0.009$, $F = 0.130$, $p < 0.05$

* $p < 0.05$

** $p < 0.01$

อภิปรายผล

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น หญิง ที่สำคัญมี 3 ปัจจัย คือ 1. ปัจจัยด้านชีวิตสังคม อาทิ การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายรวมถึงการเห็น คุณค่าในตนเอง 2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม อาทิ ระดับ การศึกษาของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู การมี คูรักรัก กลุ่มเพื่อน 3. ปัจจัยด้านความเชื่อและค่านิยม ของสังคม อาทิ สื่อจากสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ที่มีส่วนกระตุ้นความต้องการทางเพศของวัยรุ่น

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านชีวิตสังคมและปัจจัย ด้านความเชื่อและค่านิยมของสังคมไม่สามารถทำนาย กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงได้ มีเพียง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลและ สามารถทำนายกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดเป็นบางครั้งและ มีความเป็นอิสระบ้างพอสมควร มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวได้ว่า ครอบครัว เป็นสถาบันหนึ่งที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อการส่งเสริม พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่น ซึ่งพัฒนาการของ ครอบครัวระยะมีบุตรวัยรุ่น Duvall¹⁵ ที่สำคัญ คือ การปฏิบัติพัฒนาการของบิดามารดาต่อบุตรในการอบรม ให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรวัยรุ่น โดยเฉพาะการคบเพื่อนและการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ การให้คำแนะนำในการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา และพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศ ซึ่งจะช่วยให้วัยรุ่น มีความประพฤติปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสมในสังคม¹⁶ ในประเทศไทยมีผลวิจัย ของการอบรมเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นต่อภาวะเสี่ยงทางเพศ ไม่มากนัก Baptiste และคณะ¹⁷ ทำการศึกษาปัจจัย การควบคุมดูแลของบิดามารดากับภาวะเสี่ยงทางเพศ ในบุตรวัยรุ่น พบว่า การควบคุมดูแลที่บุตรได้รับจาก บิดามารดาเป็นอย่างดีจะทำให้เกิดภาวะเสี่ยงทางเพศ น้อย และมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งเพศชายและหญิง จำนวน 432 คน พบว่าปัจจัย การดูแลของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ¹⁸

การมีคู่รักเป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษา ที่ดีที่สุด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศในวัยรุ่นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อธิบาย ได้ว่า วัยรุ่นจะเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางเพศทั้งด้าน ร่างกาย อารมณ์และสังคม เพื่อก้าวเข้าสู่ผู้ใหญ่ อิทธิพลของฮอโมนเพศที่ทำให้มีการพัฒนาลักษณะ ทางเพศ และกระตุ้นให้เกิดแรงผลักดันทางเพศ และ เริ่มสนใจคบเพื่อนต่างเพศ¹⁹ สอดคล้องกับพัฒนาการ ทางด้านสังคมของวัยรุ่น ที่ไม่ชอบรวมกลุ่มกับสมาชิก ในครอบครัว กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลมากต่อทัศนคติ ความสนใจ และพฤติกรรมการแสดงออกของวัยรุ่น

และถือการยอมรับจากเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญ วัยรุ่นจะ เริ่มต้นจากการคบเพื่อนเพศเดียวกัน และต่อมามีการคบ เพื่อนต่างเพศ²⁰ เมื่อวัยรุ่นชายและหญิงมีความสนใจ ซึ่งกันและกัน ทั้งสองฝ่ายเริ่มมีสัมพันธในลักษณะ คู่รัก และให้ความสำคัญต่อการแสดงออกของบทบาท ทางเพศตามมา²¹ อาจกล่าวได้ว่า คำปรึกษาที่ได้รับนั้น เริ่มจากการเป็นเพื่อนก่อนและพัฒนาจนเป็นคู่รัก

การมีเพื่อนและอินเทอร์เน็ต เป็นผู้ให้คำปรึกษา เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ดีที่สุด มีความสัมพันธ์ทางบวก กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง อย่างมีนัย สำคัญทางสถิตินั้น กล่าวได้ว่า ปัจจุบันวิวัฒนาการ ของข้อมูลข่าวสารด้านเทคโนโลยีมีความทันสมัยมาก ทำให้วัยรุ่นได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะจาก อินเทอร์เน็ตได้อย่างรวดเร็ว ประกอบกับพัฒนาการ ในวัยรุ่น พบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม อย่างมาก โดยจะมีความผูกพันและให้ความสำคัญ กับกลุ่มเพื่อน ทั้งนี้อิทธิพลอาจมากพอที่จะสนับสนุน หรือปฏิเสธค่านิยมของตัววัยรุ่นที่มีอยู่ก่อนได้ และ แม้ว่าด้านเทคโนโลยีจะมีความก้าวหน้าแต่สังคมและ ครอบครัวไทยยังคงมีความเชื่อและทัศนคติในเรื่องเพศ ว่าเป็นเรื่องที่ไม่สุภาพ ควรปกปิด น่าอับอายไม่สมควร พูด^{22,23,24} สอดคล้องกับการศึกษาการสอนเพศศึกษา ของครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่นพบว่า ปัญหาและอุปสรรค ที่ครอบครัวพบในการสอนเพศศึกษาแก่บุตรวัยรุ่น คือ ด้านทัศนคติ²⁵ จากข้อมูลดังกล่าวทำให้วัยรุ่นให้การ ยอมรับว่า เพื่อนและอินเทอร์เน็ตเป็นผู้ให้คำปรึกษา เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ดีที่สุด

การมีคู่รัก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อธิบายได้ว่า พัฒนาการด้านร่างกายของวัยรุ่นมีความ ชัดเจนและรวดเร็ว โดยเฉพาะเรื่องพัฒนาการทางเพศ ทำให้วัยรุ่นมีความสนใจเพศตรงข้ามมาก และต้องการ

ความเป็นอิสระส่วนตัวกับบุคคลที่ตนเองสนใจ²⁶ ทั้งนี้ การเริ่มมีความสัมพันธ์และการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ รวมถึงการหาประสบการณ์ทางเพศ จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้²⁷

ระดับการศึกษาของบิดามารดามีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อธิบายได้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมสถาบันแรกที่มีบทบาทสำคัญในการดูแลบุตรวัยรุ่น การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย การคบเพื่อนต่างเพศ เพื่อให้มีพัฒนาการตามวัยที่เหมาะสม รวมถึงการปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมในเรื่องการรักษานวลสงวนตัว การคบและการปฏิบัติที่เหมาะสมเมื่อต้องคบเพื่อนต่างเพศ^{28,29} ทั้งนี้มีการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 520 คน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ความตั้งใจที่จะใช้ถุงยางอนามัย เพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การดื่มแอลกอฮอล์ ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา เพศ อายุ และรายได้ของครอบครัว³⁰ ดังนั้น หากบิดามารดาต่อการศึกษาพร้อมความรู้ และความสามารถในการอบรมสั่งสอนบุตร ก็จะมีผลให้บุตรวัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีนักศึกษามาจากพื้นฐานทางสังคมและสิ่งแวดล้อมหลากหลายและแตกต่างกันทำให้ผลการวิจัยสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิง แต่จุดอ่อนของการวิจัยคือการศึกษาในนักศึกษาชั้นปีเดียว คือชั้นปีที่ 1 ซึ่งนักศึกษายังมี

ความผูกพันกับครอบครัวค่อนข้างมากและยังไม่มีคู่อรัก จึงยังไม่สามารถอธิบายได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเมื่อนักศึกษาอยู่ห่างไกลครอบครัวหลาย ๆ ปี จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพิ่มขึ้นหรือไม่ จากผลการศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะให้การศึกษาในครั้งต่อไป ควรศึกษาเปรียบเทียบนักศึกษาระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน หรือเปรียบกับมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด ซึ่งมีสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมแตกต่างกัน และมีข้อเสนอแนะให้สถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่มีส่วนร่วมในการดูแลและให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่วัยรุ่น รวมถึงสื่อต่างๆ ได้แก่ นิตยสาร โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต โดยมุ่งเน้นการเตรียมเยาวชน ให้มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงตามพัฒนาการเข้าสู่วัยรุ่นได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้บิดามารดาควรเป็นผู้สอนเรื่องเพศศึกษา เมื่อบุตรเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น จากการศึกษาผลของโปรแกรมพัฒนาการสอนเพศศึกษาของบิดาต่อการสื่อสารเรื่องเพศกับบุตรชาย อายุ 10-12 ปี ในเขตปริมณฑล พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องเพศศึกษาและการสื่อสารเรื่องเพศสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ³¹ ดังนั้นการให้ความรู้ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายและจิตสังคม ความรู้เพศศึกษา การปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้ามที่เหมาะสม รวมถึงการปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมดีงามของไทยที่วัยรุ่นหญิงควรถือปฏิบัติ ทั้งนี้รูปแบบเนื้อหาควรอยู่ในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ และใช้องค์ความรู้ที่เป็นวิทยาศาสตร์ เป็นที่ยอมรับได้ของสังคมไทย ซึ่งการร่วมมือกันระหว่างนักการศึกษาและบุคลากรทางการแพทย์ ในการดำเนินการจัดทำแผน สื่อให้ความรู้ จะช่วยให้เกิดประสิทธิภาพ และที่สำคัญคือจะช่วยลดปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้

เอกสารอ้างอิง

1. World Health Organization. Introduction to adolescence & to adolescent health. Training Course in Sexual and Reproductive Health Research. Geneva; 2010.
2. World Health Organization. A picture of health: A review and annotated bibliography of the health of young people in developing countries. Geneva; 1995.
3. Wipulakorn P. A survey of sexual health and behaviors. Available at <http://news.mthai.com/hot-news/general-news/421335.html>, accessed February 15, 2015.
4. Hongsaguansri S. Adolescent's problems in Thai society. Available at http://www.pcccl.ac.th/external__newsblog.php?links=486, accessed April 23, 2013.
5. Fongkaew W. Klunklin P. Songwattana P. Taweessit S. Homjapa P. Kerdwichai R. Sexual risk behaviors in teens and youth: Present situation. Thai Aids J 2009; 18(4): 25-32.
6. Siriwanarangsana P. Panic: Rising AIDS rate in Thailand. Available at <http://health.kapook.com/view51839.html>, accessed April 23, 2013.
7. Srikaew C. Teenage pregnancy statistics report: Age under 20 years old. Available at http://www.khaosod.co.th/view__newsonline.php?newsid=TVRN MU9ETXhOek01Tnc9PQ, accessed April 22, 2013.
8. Green LW, Kreuter MW. Health promotion planning an education and environmental approach. Mountain View, Toronto, London: Mayfield; 1991.
9. Peerawannakul S. Effects of interpersonal communication skills training program on self-esteem of male-youths in child welfare institution. [Master Thesis]. Chiangmai: Chiangmai University; 1998.
10. Bandura. Social Learning Theory. New Jersey: Prentice-Hall, Inc; 1977.
11. Abramson PR. Implication of the Sexual System in Adolescent, Sex and Contraception. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates; 1983.
12. Yamane T. Statistic: An Introductory Analysis. 3rd ed. New York: Harper and Row; 1973.
13. Coopersmith S. SEI: Self-Esteem Inventories. California: Consulting Psychologist Press, Inc; 1984.
14. Best JW. Research in Education. 4th ed. New Jersey: Prentice-Hall, Inc; 1981.
15. Duvall EM. Marriage and Family Relationships 5th ed. Philadelphia: Lippincott; 1977.
16. Chan-Ame S. Child psychiatry. 4th ed. Bangkok: Thai Wattana Publishing; 1998.
17. Baptiste RD, Tolou-Shams M, Miller RS, McBride KC, Paikoff LR. Dertermi-

- nants of Parental Monitoring and Preadolescent Sexual Risk Situation Among African Families Living in Urban Public Housing. *J Child Family Study* 2007;16: 261-74.
18. Chaysri L. Factors influencing sexual risk-taking behavior among high school students, in Prachuapkhirikhan province. [Master Thesis]. Bangkok: Faculty of Graduate studies, Mahidol University; 2010.
19. Arnett JJ. *Adolescence and emerging adulthood: a culture approach*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall; 2001.
20. Boonprakob W. Critical issues in adolescent development. In: Mahachoklerdwattana P, Reangkanjanaseart S, Boonsit W, Areekul W, eds. *Health promotion strategies in adolescents*. 1st ed. Bangkok: Chaicharoen Publishing; 2004: 25-31.
21. Satipanya J. *Mental health*. 2nd ed. Songkla; Thaksin University; 2009.
22. Areepak A. *Sexual learning*. Bangkok; Chulalongkorn University Publishing; 1982.
23. Lotrakul P. *Mental health manual in school students for parents*. Bangkok; Mental Health Department, Ministry of Health; 2011.
24. Pleankham P. Modern sex education. *North Eastern Thailand J*; 2001; 16(6): 23-5.
25. Poonperm P. Teaching sex education in family with teenage son and daughters. [Master Thesis]. Khonkhaen: Faculty of Graduate studies, Khonkhaen University; 2001.
26. Friedman SB, Fisher MM, Kenneth SK, Alderman EM. *Comprehensive adolescent health care*. 2nd ed. ST. Louis: Mosby; 1998.
27. Neinstein LS, Anderson MM. Adolescent sexuality In: Neinstein LS eds. *Adolescent health care: A practical guide*. 3rd ed. Philadelphia: Williams & Wilkins, 1996; 571-603.
28. Thanapoom S. *Emotion and personality development*. Bangkok; Chuan Publishing; 1992.
29. Solorio MR, Wyatt-Henriques L. Health care of adolescent. In: Taylor RB, eds. *Family medicine principles and practice*. 6th ed. New York: McGraw-Hill; 2003: 212-22.
30. Vantamay S. An assessment of sexual risk behaviors among Thai youth in university student groups in Bangkok metropolitan area. [Internet]. *J Population*; 2007; 22(2):1-13. Available at <http://www.thaipopulation.org>, accessed Jan 1, 2015.
31. Chairak P, Chamroonsawasdi K, Kittipichai W, Taechaboonsermasak P, Khajornchaikul P. Effects of paternal sex education program on sexual communication with 10-12 year old sons in Bangkok vicinity. *Journal of Public Health* 2014; 44(1): 17-29.

Factors Affecting Sexual Risk Behaviors Among Adolescents: a Case Study Conducted in One University

Wilailuck Wong-arsa* Piyaporn Kongnguen* Sararud Vuthiarpa*

ABSTRACT

Sexual risk behaviors in female adolescents have resulted in many negative consequences such as an increase in the rate of teenage pregnancy and sexual transmitted infections. This descriptive study aimed to determine the factors affecting sexual risk behaviors among female adolescents. Participants (n=479) comprised the first year undergraduate students in a university. Data were collected from January to May 2015; the participants completed self-administered questionnaires. Stepwise multiple regression analysis revealed that authoritarian and authoritative parenting styles ($\beta=0.17$, $p < .001$), having friends and internet as the best sexual education counselor ($\beta=0.14$, $p < .05$), having a boyfriend as the best sexual education counselor ($\beta=0.13$, $p < .05$), having a boyfriend ($\beta=0.11$,

$p < .05$), level of father's education ($\beta=0.10$, $p < .05$) and level of mother's education ($\beta=0.10$, $p < .05$) are significant predictors, accounting for 12% of variance explained in sexual risk behavior. ($p < .05$). Studies have suggested that families, communities and institutions are the important environments to be involved in caring for and providing sex education for adolescents. Institutions should work together to prepare adolescents to have knowledge about the physiological and psychosocial aspects, sex education and practices regarding the opposite sex. Further, their attitudes, values and the culture of Thailand indicates that female adolescents should comply.

Keywords: female adolescents, sexual risk behavior, university